

Κι' όταν ένας έκείνος εἶνε ὅλ' ἡ Γαλλία,
Σὰν τὰ χρώματα ὅλα μιὰ ἀκτὶς μοναχὴ,
Καὶ χωρὶς μεγαλεῖο, καὶ χωρὶς ὑπουργεῖα,
Πάντα ἤξευρε νᾶνε τῆς πατρίδος ψυχῇ
Μὲ τοῦ νοῦ του τὴ λάμψη, τῆς φωνῆς τὴ μαγεία,
Κι' όταν ένας έκείνος εἶνε ὅλ' ἡ Γαλλία,

Τότε ὅπου ὑπάρχει μιὰ γωνιὰ μέσ' τῇ σφαῖρα,
Κάθε πέννα καὶ λύρα καὶ μυαλό καὶ καρδιά,
Μυρολόγια θὰ χύσουν ἀπὸ πέρα ὡς πέρα,
Κι' ἡ δική μου ἀκόμη ἀρρωστιὰρα λαλιά,
'Σ τὴν πεντάρφανη ὅλοι τοῦ αἰῶνος Μητέρα,
'Οπου ὅπου ὑπάρχει μιὰ γωνιὰ μέσ' τῇ σφαῖρα!

— Σὰς ζῆλεύω, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται!
Μοῦ θυμίζετε πάντα τὸν παλὸ μας Θεό.
Μ' ἓνα νεῦμά σας μόνο, σὰν έκείνος, κλονεῖτε
Τὸν λαμπρὸν Ὀλυμπό σας, τὸ φτωχὸ τὸ λαό.
Κεραυνὸ σὰν κι' έκείνος γιὰ κοντύλι κρατεῖτε.
Σὰς ζῆλεύω, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται.

Σὰς ζῆλεύω, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται!
'Ενα νέφος τὸ Δία ἐκρατοῦσε κρυφτό.
Κι' ἡ μεθύστρα σας γλῶσσα ποῦ συχνὰ τὴ 'μιλεῖτε
Καὶ σὰς κρύβει, δὲν εἶνε σὰν τὸ νέφος αὐτό;
'Σ ταῖς φουρτούνες, τὴ Φύμη, ἀντὶ τάφο, θὰ βρῆτε.
Σὰς ζῆλεύω, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται.

'Αλλὰ πάλι, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται,
Δὲν σὰς εἶνε γραμμέναις ἡ μεγάλαις χαραῖς!
Τὸ κρασί στολισμένο μὲ μυρτιαῖς δὲ θὰ πιῆτε,
Οὔτε ἥσυχον ὕπνο 'ς ἀγκαλιαῖς ἀνθρωαῖς.
Καὶ σὲ πόλεμο πάντα τὴ ζωὴ παραιτεῖτε.
Σὰς λυποῦμαι, μεγάλοι τῶν Ἑθνῶν Κυβερνῆται!

Τὰ μεσάνυχτα εἶπαν πῶς ἐβγῆκ' ἡ ψυχὴ του.
Τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος πάλι ἐφάνη πρωῒ,
Μὰ δὲν ἦρθε κι' ὁ ἥλιος τῆς Γαλλίας μαζὶ του,
Κι' ἀπὸ τότε ἡ Γαλλία ἔχει νύχτας ζωὴ,
Καὶ τοῦ κάκου ὁ ἥλιος τὴν σκορπᾷ τὴν αὐγὴ του.
Τὰ μεσάνυχτα εἶπαν πῶς ἐβγῆκ' ἡ ψυχὴ του.

'Ω πατρίς μου, τρελλὴ μου γαλανόστολη κόρη,
'Ο δικός σου Δεκέμβρις σὰν Ἀπρίλις γελά,
'Αλλοῦ δέρνουν βορριάδες, χιόνια κρύβουν τὰ ὄρη,
Κι' ἐδὼ αὖρας παιγνίδια καὶ λουλούδια πολλά.
'Σ τὸν αἰθέρα σου τρέχει ἡ καρδιά μου, 'σὰ φλώρι,
'Ω πατρίς μου, τρελλὴ μου γαλανόστολη κόρη!

'Ολα τ' ἀνθὴ σου ὅλα μ' ἀπονιά νὰ θερίσης,
Τ' ὄνομά του νὰ πλέξῃς ἀπ' αὐτὰ λατρευτό.
Σ' ὠνειρεύθῃ ἀκαίρις, δίχως Τούρκου ἀλύσσεις,
Σὰν νὰ ἦτον παιδί σου μακρυσμένο κι' αὐτό,
Μὲ ἀδούλωτα πόδια καὶ μὲ χέρια ἐπίσης.
'Ολα τ' ἀνθὴ σου ὅλα, ὦ πατρίς, νὰ θερίσης.

Παντοῦ ὅπου ὑπάρχει μιὰ γωνιὰ μέσ' τῇ σφαῖρα,
Κάθε πένα καὶ λύρα, κάθε νοῦς καὶ καρδιά,
Μυρολόγια νὰ χύσουν ἀπὸ πέρα ὡς πέρα,
Κι' ἡ δική μου ἀκόμη ἀρρωστιὰρα λαλιά,

'Σ τὴν πεντάρφανη ὅλοι τοῦ αἰῶνος Μητέρα.
'Οπου, ὅπου ὑπάρχει μιὰ γωνιὰ μέσ' τῇ σφαῖρα!

Κωστῆς Παλαμᾶς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκεὶ ποῦ θὰ μαυροφοροῦσε τὴν Ὄραν τοῦ ὁ Τρικουπῆς
καὶ θὰ ἐξεφώνει συγκινητικούς λόγους εἰς τὴν Βουλὴν, καλ-
λίτερα θὰ ἔκαμνε ἂν συνεβούλευε τὴν Αὐλὴν νὰ ἀναβῇ ὁ-
λίγας ἡμέρας τὸ ἐπίσημο φαγοπότη της καὶ νὰ μὴ ἀνερχθῇ
ἡμέραν τόσῳ πένθιμον ὅχι πλέον δι' Ἑλλήνας καὶ βρωμο-
Ἑλλήνας καὶ Συνέδρια καὶ Ἠπειρο-Θεσσαλίαν, ἀλλὰ διὰ
πάντα ἀνθρώπων, τὸ ἐλληνικὸν ἀνάκτορον νὰ ἔχῃ τσουμποῦσι,
εἰς τὸ ὅποιον νὰ παρακάθεται ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ
καὶ τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν
οἱ ὑποκριταὶ ἐκλαῖον διὰ τὸν Γαμβέτταν εἰς τὴν Βουλὴν, μετ'
ὀλίγας ὥρας ἐγέλων εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν
καθ' ἣν ἐκηδεύετο ὁ Γαμβέττας, ἐδοῦλεον αἱ κοιλίαι τῶν
ἀρχόντων μας εἰς τ' ἀνάκτορα. Καλὸς ἦτο ὁ Γαμβέττας,
Μεγαλειότατε, ὅταν ἔζη καὶ ὅταν μετέβαινες εἰς Παρίσιους
πρῶτον πρῶτον κ' ἐπεσκέπτεσθαι αὐτόν! Τώρα ποῦ 'πέθανε,
ποῦ δὲν δύναται νὰ γράψῃ ὁ Αἰὼν ὅτι τὴν Κωνσταντινὴν
πολὶν θὰ τὴν πάρωμεν χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν τοῦ Βασι-
λέως ἐπέμβασιν παρὰ τοῖς ἰσχυροῦσι, τώρα τὴν αὐτὴν ὥραν
καθ' ἣν κατατίθεται ζεστός ἀκόμη ὁ καθ' Ὑμᾶς μέγας εὐερ-
γέτης τοῦ Ἑθνους ἐντὸς τοῦ τάφου του, ὑψοῦτε σεῖς τὸν
καμπανίτην εἰς ὑγεῖαν τῆς Κυρίας... Κυβερνήσεώς Σας.

Καὶ ποῖα ἀντίφρασις εἰς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν τὸν ἐπὶ το-
σοῦτο πλήρη ἀντιφάσεων, ὥστε νὰ τὸν νομίζῃ τις ὅτι ἐσωτε-
ρικῶς εἶναι ἀνθρώπος διπλούς, ὡς οἱ ἐξωτερικοὶ δικέφαλοι,
καὶ διὰ τοῦτο ἄλλη ὑπόστασις Τρικουπῆ ὁμιλεῖ σήμερον καὶ
ἄλλη αὔριον.

Εἰς τὴν Βουλὴν εἶπεν ὅτι ὑπὸ τόσης κατεῖχετο συγκινή-
σεως, «ἥτις δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἀ-
πόλυτος εἰς τοῦτο ἀνάγκη ἵνα προβῶμεν ἐν ἡμεῖς πνεύματος
εἰς ἐργασίαν».

Καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα εἶχεν ὅχι μόνον ἡρεμίαν πνεύματος,
ἀλλὰ φαιδρότητα πνεύματος καὶ ψυχῆς διὰ νὰ φανῇ ὅσον τὸ
δυνατὸν εὐάρεστος εἰς τοὺς κυρίους του!!

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ζυγομαλάς ἀπηύθυνε καὶ εἰς
ἡμᾶς ἐπιστολὴν δι' ἣς ἀναιρεῖ ὅτι ἔλαβε δῶρον 80 στρέμ-
ματα, ὡς ἔγραφεν ὁ Αἰὼν· δὲν ἔλαβε εἰμὴ μόνον 30 στρέμ-
ματα, τῶν ὁποίων τὴν νομὴν καὶ τὴν ἐπικαρπίαν (τῆς κυ-
ριότητος ὅλων τῶν γαιῶν μενούσης εἰς τὴν Κοινότητα Σαλα-
σίου) διέθεσεν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ δωρεὰ λοιπὸν ἐγένετο δεκτὴ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν
δὲν εἶναι σύμφωνοι ὁ Αἰὼν καὶ ὁ Ζυγομαλάς. Ἄν ἤθελε νὰ
δωρῇ εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν 30
αὐτῶν στρεμμάτων, λέγων: Ἐλαῖον δὲ Συγγροῦ μὴ λιπα-
νάτων τὴν κεφαλὴν μῦν, θὰ μᾶς ἦτο πλέον εὐάρεστος ὁ κ.
Ζυγομαλάς!

Ἐξεδόθησαν ἐν ὀγκῳδαί τῷ μ. 440 σελίδων αἱ Ὀδοιπο-
ρικαὶ Σημειώσεις τοῦ κ. Σπυρίδωνος Παγανέλλη,
περιλαμβανούσαι πρῶτον τοὺς Σεισμοὺς τῆς Χίου καὶ δεύ-

τερον τὴν *Στρατιωτικὴν κατάληψιν Ἀρτης καὶ Θεσσαλίας*. Αἱ σημειώσεις αὐταὶ εἶναι ἐξ ἀνταποκρίσεων δημοσιευθεῖσων ἐν ταῖς *Νέαις Ἰδέαις* καὶ τῷ *Νεολόγῳ* Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ κ. Παγανέλλης διεκρίθη ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσιν, ὡς νὰ ᾔτο Ἀγγλος ἀνταποκριτής. Ἔχει τὴν πραγματικότητα καὶ τὸ εὐθυμον τῶν ἐπιστελλόντων εἰς τὰ μεγάλα ἀγγλικά φύλλα. Τὸ βιβλίον του ἀναγινώσκεται ὡς μυθιστόρημα, διότι ἐκάστη ἐπιστολή του ἦτο καὶ ἐν διήγημα. Μυθιστόρημα ὅμως πλήρες πραγμάτων, εἰδήσεων, περιγραφῶν, σκέψεων. Πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ ῥομαντικὴ ἐκείνη ἀνάστασις του εἰς τὰ *Μετέωρα* καὶ ἡ ῥομαντικωτάτη περιγραφή τῆς Νέας Μονῆς τῆς Χίου, καὶ τοῦ ἀσκητοῦ Παχωμίου, ἡμιφρενοβλαβοῦς, μὲ τρεῖς δυστυχεῖς μαθητάς του, ζῶντας ἀσκητικῶς ἐντὸς σπηλαίου.

Αἱ κυριώτεραι θεσσαλικαὶ πόλεις καὶ χωρία, ἡ Ἄρτα τῆς Ἑπείρου, ὑπὸ τὴν ἀνταποκριτικὴν γραφεῖδά του παρίστανται πρὸ τοῦ ἀναγνώστου ὡς ἐν ἀναγλύφῳ, ἰδίως δὲ περιγραφαὶ καὶ ἐκδρομαὶ καὶ εἰδήσεις καὶ ἱστορικαὶ ὑπομνήσεις βροῖθουσιν ἐν τῷ ὥραιο βιβλίῳ τοῦ κ. Παγανέλλης, ὅπερ ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τὴν πρωτοτυπίαν, τὸ λιτόν καὶ εὐχαρι τοῦ ὅρους, τὸ φιλόληθες καὶ τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν τοῦ γράφοντος, μὲ τὸ βαθύ αὐτοῦ αἶσθημα, ὅπερ διαρρέει πάντοτε τὰς γραμμὰς του, θὰ διαδοθῇ εἰς πολλῶν χεῖρας, ὡς λίαν εὐάρεστον ἀνάγνωσμα.

Σήμερον ἀνατέλλει εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πωλούμενος ἀντὶ 3 φράγκων, ὁ **Α'** τόμος τῶν προαναγγεληθέντων Ποιημάτων τοῦ Σουρᾶ ἀντὶ 3 φράγκων. Οἱ ἐν ταῖς γραφεῖσι τῶν διαφόρων ἐφημερίδων ἐγγραφεῖντες συνδρομηταὶ θὰ λάβωσι τὸν τόμον ἐκ τοῦ γραφείου ὅπου ἐνεγράφησαν. Ὁ **Α'** τόμος περιέχει τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, τὴν μόνην **ἀληθινὴν ἱστορίαν** τοῦ τραγικοκοινωνικοῦ αὐτοῦ ἐπεισοδίου τῶν ἐθνικῶν μας σελίδων. Ἀρχὴ ἀρχὴ φηγουράρουσι οἱ λόγοι τοῦ Δεληγιάννη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι σχεδὸν ἄγνωστοι εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ πρέπει νὰ γνωστοῦν. Ἐν μέρει **Β'** εἶναι τὰ περίφημα **ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ**. Καὶ ἐντὸς μηνὸς ἐπὶ τέλους ἐκδίδεται καὶ ὁ **Β'** τόμος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἐπαιτικῇ ὄλῳ τῶν ἐφημερίδων, τῶν κομμάτων ἰδίως ἐξυμνήσει τοῦ Γαμβέττα ὡς Ἑλλήνος καὶ φιλέλληνας καὶ ἡμιέλληνας, καὶ τῇ ἀποκλειστικῇ λύπῃ ὡς θανόντος ἐνὸς φίλου τῆς Ἑλλάδος, ἀνεμνήσθη τις τῶν γειτονισσῶν αἰτινες, ἐπὶ τῷ θανάτῳ πατρὸς πολυμελοῦς οἰκογενείας, ὁλοφύρονται τὸν ἀπολεσθέντα **κοιμπάρον** των!

Ὡραία ἦτο καὶ ἡ διαφιλονεικίσις τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Γαμβέττα μεταξὺ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ λόγοι τοῦ Δεληγιάννη ὅτι περισσότερον τὸν λυπεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τὴν συμπολίτευσιν, διότι ὁ προσωρινὸς ἀρχηγὸς αὐτῆς χάρις εἰς τὸν Γαμβέττα ἔλαβε τὸν ἀμάραντον Ῥοντῆρειον στέφανον, ἠδύνατο νὰ συγκινήσουν μέχρι . . . γελώτων!

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

ΣΤΗΝ ΕΔΡΙΑΣΙΕ ΤΡΙΤΗΣ

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν προκειμένην δίκην λείπει τὸ κυριώτερον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἴσως οἱ πλείότεροι μαντεύετε.

Ὁ Ἰούλιος Μοανῶ, ὁ γνωστός συγγραφεὺς τῶν *Δικαστικῶν κωμικῶν*, δὲν παρίσταται κατὰ τὴν ἐπίσημον δίκην ἴσως μάλιστα τὴν ὥραν αὐτὴν κλαίει τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου συμπατριώτου του, καὶ ὅμως ἂν ἦτο ἐδῶ θὰ μᾶς προσέφερεν ἓνα ἀκόμη τόμον ἐκ τῶν ἀμυμήτων δικαστικῶν του.

Περὶ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, περὶ τῶν δικηγόρων καὶ περὶ τοῦ ἀκροατηρίου σᾶς εἶπον χθὲς ὀλίγα ἐν παρόδῳ. Σήμερον θὰ μὲ χαρίσετε ὀλίγην ὑπομονήν, διὰ νὰ σᾶς εἰσάξω εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνόρκων οὐχὶ ὡς κατηγορουμένους, ἀλλ' ὡς θεατὰς ἀπλῶς.

Ἡ ὅλη τῶν ἐνόρκων ἀποψὶς δίδει τὴν εἰκόνα ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, διότι καὶ ἡ μορφή αὐτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐγχώριον ἢ ἐθνικόν καὶ τὸ κάθισμά των παρὰ πολὺ ἀφελές καὶ σχεδὸν ἡμελημένον, καὶ ἡ ἐξωτερικὴ των περιβολὴ ἀτμηλέητος, καταμαρτυροῦσι τὴν ἐπαρχιακὴν των προέλευσιν. Ἄλλ' εἰς ἐμὲ μερικὰ ἰοῦναι μὲ τὰς ὁποίας καλύπτονται, μερικὰ κάπαι, ἄλλα δερμάτινα ἐπάνωφόρια, μοὶ κάμνουν τὴν ἐντύπωσιν θηρίοτροφείου, μολοντοὶ ἡ καθόλου αὐτῶν φυσιογνωμία προδίδει ἀγαθωτάτους ἀνθρώπους.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐνόρκων εἶναι κατ' ἐξοχὴν λερωμένος· φέρει καὶ αὐτὸς φουστανέλλαν ἢ ὁποία ἴσως ἀκόμη δὲν ἐκηλιδῶθη εἰς πλύσιμον· τὸ φέσιόν του εἶναι καὶ αὐτὸ πεπαλαιωμένον, ἀλλ' εἰς τὸ κατώτατον μέρος τὸ περιβάλλει κύκλος μελανὸς ἐν εἶδει πένθους πρὸς τὴν νεανικὴν του πάλαι ποτε ἡλικίαν. Μία ἄλλη ἐξ ὑφάσματος ποικιλοχρόου, ὡς ἡ ἱρις, ζώνη περιβάλλει τὴν μέσην του· ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του προβάλλει ὑποκάμισσον πρὸ τοῦ ὁποίου οἱ κολάραι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ ὠχρίων ἐξ ἀντανάκλασεως, καὶ πρὸς τὸν κορμὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπαναφαίνεται τὸ αὐτὸ ὑποκάμισσον σκοτεινότερον πάσης περιγραφικῆς, . . . μελάνης. — Καὶ ὅμως ὑπὸ τὴν λερωμένην ἐκείνην περιβολὴν ἴσως κρύπτεται ψυχὴ εὐσυνείδητος καὶ δικαία. Ποῖος τὸ ξεύρει! Ἰσως ὅμως κρύπτεται καὶ ψυχὴ ἐνόρκου. Κι' αὐτὸ ποῖος τὸ ξερεῖ!

Οἱ λοιποὶ ἐνόρκοι δὲν διαφέρουσι πολὺ τοῦ προϋσταμένου αὐτῶν, τὸ δὲ σύνολον μοὶ ἐνθυμίζει *ἀρματολικὴν παρέαν* ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ τεθῇ τὸ *ψῆτὸ ἀργί*, καθὼς μετὰ μικρὸν θὰ τεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων τὸ ζήτημα τῆς καταδίκης καὶ τῆς ἀθώωσεως τῶν κατηγορουμένων.

Ὅλη ἡ πρωϊνὴ συνεδρίασις πρόκειται νὰ καταναλωθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, οὐσιωδῶν καὶ τῶν δύο μαρτύρων καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν προκειμένην δίκην, ἀμφοτέρων διατελεσάντων ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐλλείμματος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πλησμονῆς τῶν ἐρωτήσεων, αἰτινες τοῖς ἀπευθύνθησαν, ἰδίᾳ πρὸς τὸν πρῶτον, καὶ αἰτινες εἶχον μᾶλλον χαρακτῆρα *κουβέντας* φιλοδόξων τινῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ σκοπὸν ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐν γένει μὲν εὐγενέστατος, προσνήνης καὶ γλυκὺς τοὺς τρόπους πρὸς πάντας, ὑπερηκόντισεν ὅλας του